

De Zuivelconsulent

In het „Nederlandsch Landbouw Weekblad” van 19 October 1895 komt een artikel voor getiteld: *“De Zuivelconsulent in Noordholland”*, waarin door den Voorzitter van de Commissie van Toezicht min of meer uitvoerig het een en ander betreffende dien persoon ter kennis van het publiek wordt gebracht.

Dit artikel is, ter meerdere bekendmaking, door sommige week- en andere bladen overgenomen, terwijl door de „*Vereeniging tot bevordering en verbetering der Zuivelbereiding*” overdrukken aan de besturen van kaasfabrieken en particuliere zuivelbereiders in dit gewest werden toegezonden.

Het is desniettemin aan de Commissie van Toezicht van tijd tot tijd gebleken, dat er nog vele personen gevonden worden, voor wie dit alles niet voldoende was. Want meermalen is het voorgekomen, dat gevraagd werd: hoe staat het nu toch met dien zuivelconsulent? Wat moet men doen om hem te ontbieden? Op welke voorwaarden kan men zijne hulp inroepen en wat kost dit? Om zulke personen in te lichten, heeft de Commissie van Toezicht het nuttig en noodig geoordeeld nogmaals het publiek op de hoogte brengen, door op bovenstaande vragen antwoord te geven. In korte trekken evenwel. Zij, die er meer van willen weten, worden dan verwezen naar het bovengenoemd exemplaar van het „*Landbouw Weekblad*”.

1. Hoe staat het toch met dien Zuivelconsulent?

De bedoeling met zijne aanstelling is geweest hen, die bij kaas- of boterbereiding met moeilijkheden, tegenspoeden en gebreken hebben te worstelen, wetenschappelijke hulp te verschaffen. Twee weten meer dan een, zegt het spreekwoord. En zoo is het ook hier, al weten twee niet altoos alles. Waar echter de boer of boerin met bezwaren heeft te kampen, die zelfs de knapste van hen somwijlen niet weet op te lossen, omdat de middelen, die hun ten dienste staan, vaak niet toereikend zijn, daar bestaat de kans, dat de man van de wetenschap, die over geheel andere hulpmiddelen beschikt, de oorzaken van het kwaad weet op te sporen, en goeden raad aan de hand te doen. En zoo hoopt men door samenwerking van practijk en theorie van lieverlede den weg ter verbetering te vinden. Dat dit, mits men van weerskanten met vertrouwen, openhartigheid en welwillendheid elkander de hand reike, geene onmogelijkheid is, bewijzen de gunstige uitkomsten, die overal zijn verkregen, waar men dezen weg bewandeld heeft.

2. Wat moet men doen, om hem te ontbieden?

Hiertoe behoeft men slechts, mondeling of schriftelijk, het verzoek te richten tot den heer *W. KEESTRA, Zuivelconsulent te Hoorn*. Zoo is zijn adres. Aanbeveling verdient het hierbij, in korte woorden te vermelden, om welke reden men zijne hulp inroept; of dit is wegens gebrek in de kaas of van de melk of uit andere oorzaak.

Uit zijne instructie blijkt o.a.:

dat hij zich beschikbaar stelt, om zuivelbereiders bij voorkomende moeilijkheden of bedrijfsstoringen en bij het invoeren van verbeteringen met raad en daad van dienst te zijn; dat hij, meer bepaald gedurende de maanden September tot en met Maart, zich beschikbaar zal stellen tot het houden van voordrachten in Afdeelingen der *Holl. Maatschappij van Landbouw* of voor andere vereenigingen van landbouwers; dat hem, behalve door de Besturen dier Maatschappij en van de "*Vereeniging tot Ontwikkeling van den Landbouw in Hollands Noorderkwartier*" werkzaamheden kunnen worden opgedragen door de Regeering en door het Provinciaal Bestuur; dat, bij gebreke van een passend publiek middel van vervoer, de belanghebbende, die zijne hulp inroept, moet zorgen voor een goed vervoermiddel van eene geschikte plaats naar de bestemming en terug.

Daar de consulent niet op meer dan eene plaats tegelijk kan tegenwoordig zijn, zal hij bij gelijktijdige aanvragen, zoowel voor het houden van lezingen, als voor het bezoeken van fabrieken en boerderijen, zoo noodig in overleg met de Commissie van Toezicht, de volgorde bepalen.

Zijne werkzaamheid strekt zich uit over geheel Noordholland, de tot dit gewest behorende eilanden inbegrepen.

3. Op welke voorwaarden kan men zijne hulp inroepen en wat kost dat ?

Dit antwoord, gedeeltelijk hierboven reeds gegeven, kan, wat de laatste vraag betreft kort zijn. Het luidt: het kost u niets, behalve dat, zooals opgemerkt is, de aanvrager, indien de plaats niet gelegen is aan een station van spoortrein, tram- of stoomboot, moet zorgen voor een geschikt middel van vervoer, om den consulent af te halen en terug te brengen.

Hiermede meent de commissie te kunnen volstaan; tot het geven van meerdere inlichtingen zijn behalve de heer KEESTRA zelf, de leden der Commissie gaarne bereid. Hunne namen kan men vinden in den Almanak der Hollandsche Maatschappij van Landbouw.

Ten slotte dient nog vermeld te worden, dat de woonplaats van den *Secretaris*, den heer TEENGS, *niet* meer is te Wieringerwaard, doch te **Alkmaar, Laet A 112.**

De Commissie van Toezicht op de zaken van den Zuivelconsulent in Noordholland.

J. L. T. GRONEMAN, *Voorzitter.*

W. TEENGS, *Secretaris.* WIERINGERWAARD, September 1896.